

Съвременното робство

Извадки от книгата

Chapitre II:

Съвременното робство е едно доброволно робство. Допуснато от мнозинството на робите, които се влачат по лицето на земята. Те сами купуват стоките които ги заробват все повече. Те самите си търсят работа, всеки път все по неприветлива, безчовечна, която могат да получат, ако докажат че са добре дресирани. Те самите избират господарите, на които трябва да служат, за да може тази абсурдна трагедия да съществува. Било необходимо, да се подтикне тяхното съзнание към отчуждаване и експлоатация.

Това е странното съвремие на нашата епоха. Подобно на робите от античността и слугите от средновековието, работниците от първите индустриални революции, се намира в днешен ден пред една тотално поробена класа. Само, че те не знаят или може би не желаят да разберат. Те съзнателно игнорират разобличенията, което би трябвало да бъде единствената законна реакция на експлоатираните. Приемат без съпротива, жалкото съществуване, което е планирано за тях.

Отричането и примирението са извора за тяхното нещастие. Там се намира кошмара на модерните роби, които не могат да дишат ако не са водени, от зловещия танц на умопомрачената система.

Chapitre III:

Защото всичко трябва да се промени, по образ и подобие на системата. Светът, все по-мръсен и шумен се превръща в една фабрика. Всяка частица от този свят е собственост на някоя държава или частно лице.

Този обществен грабеж, за присвояване правата върху земята, се материализира в присъствието на стените, решетките, оградите, бариерите и границите. Това са видимите белези на това разделение, което обсебва всичко.

Безчовечна концентрация на тази маса от роби, е достоверно отразена в техният живот. Това може да бъде сравнено с клетките, затворите и дупките. Но за разлика от робите и пленниците, ЕКСПЛОАТИРАНИЯТ от модерната епоха, трябва да плаща за своята затворническа клетка.

Chapitre X:

Най-доброто от неговия живот изтича между пръстите му, но той продължава, защото има навика да се подчинява винаги. Подчинението се е превърнало в негова втора природа. Подчинява се, без да знае защо, само защото знае, че трябва да се подчинява. Да се подчинява, да произвежда и да консумира – тройното правило, което управлява живота му. Подчинява се на родителите си, на учителите си, на шефовете си, на собствниците и продавачите си. Подчинава се на закона и на силите за сигурността, подчинява се на всички сили, защото не знае да прави нищо друго. Няма нещо, което да го плаши повече от неподчинението, защото неподчинението е риск, авантюра, промяна. Обхваща го паника, подобно на дете изгубило родителите си от поглед, модерния роб се чувства дезориентиран без властта, която го е създала. Поради това продължава да се подчинява.

Chapitre XVIII:

Властващата система се определя по въздесъщата си пазарна идеология, завзема едновременно всички пространства и сектори от живота, не проповядва нещо друго, освен необходимостта да се произвежда, да се продава, да се консумира и да се натрупва. Свела е всички човешки взаимоотношения до търговски връзки. Предназначила е цялата планета, за обикновен обект за продажба. Функцията, която ни е определила е робския труд. Единственото право, което признава, това е правото на частна собственост. Единствения Бог, на който се кланя, са парите. Монополът е тотален. Показвани са само хората и изказванията, които са удобни на доминиращата идеология. Критиката на този свят, се задушават в морето от медии, които определят кое е добре и кое зле, какво може и какво не може да се гледа.

Въздесъщата идеология, култ към парите, външен монопол, една – единствена партия, маскирана като парламентарен плурализъм, липса на видима опозиция, репресия във всички възможни форми, програма за трансформация на човека и света. Това е истинското лице на модерния тоталитаризъм, което те наричат „Либерална Демокрация”, но вече е време да го наречем с истинското му име:

„ТОТАЛИТАРНА ПАЗАРНА СИСТЕМА”.

Човекът, обществото и цялата планета, са в служба на тази идеология. Тоталитарната пазарна система е постигнала това, което никои друг тоталитаризъм не е могъл – да окупира всяко кътче на планетата. В днешен ден, нито една форма на бягство не е възможна.

Chapitre XIX:

Когато потисничеството се разраства във всички сектори на живот, Съпротивата прилича на социална война. Движенията се възраждат и предричат революция. Унищожаването на пазарната тоталитарна система, не е въпрос на мнение, а е абсолютно необходимо за един свят, който е осъден. Тъй като властта е навсякъде, тя е във всички страни и през всичкото време, за това трябва да се преборим. Възрждането на езика ни, трайните промени на установения ред, неподчинение и устойчивост са ключови думи, на съпротивата ни срещу остановената цел. Но за да се превърне този бунт в революция, трябва да се съсредоточим върху субективността за общ фронт. Единството на всички революционни сили, трябва да влезе в действие. Това не може да стане, ако не осъзнаем нашите провали в миналото, стерилният реформизъм и тоталитарната бюрокрация. Тогава можем да намерим решение за нашето несъгласие. Защото трябва да изобратим нови форми на организация и на борба. Самоуправлението на предприятията и пряката демокрация в обществен мащаб представляват базата на тази нова организация. В нея не трябва да съществува йерархии, както във формата, така и в съдържанието.

Властта не трябва да бъде превземана, тя трябва да бъде премахната.